

Ένας απίστευτα συρρικνωμένος εγκέφαλος...

Ένας φαινομενικά φυσιολογικός 44χρονος δημόσιος υπάλληλος, πατέρας δύο παιδιών, διαθέτει έναν απίστευτα συρρικνωμένο εγκέφαλο, σε τέτοιο βαθμό, ώστε κατά την εκτίμηση των ιατρών έπρεπε να είχε πεθάνει προ πολλού. Σε πείσμα της επιστημονικής άποψης ζούσε και εργαζόταν ως πρόσφατα αγνοώντας την κατάστασή του. Τεστ ευφυΐας που έγιναν μετά την ανακάλυψη, έδειξαν πως ο άνθρωπος αυτός έχει IQ 75, δηλαδή κοντά στο κατώτερο φυσιολογικό όριο!

Η είδηση μας ήρθε από τη Γαλλία¹ τις ημέρες κατά τις οποίες στην Ελλάδα ο ημερήσιος αριθμός των πυρκαγιών έσπαγε το ένα μετά το άλλο ρεκόρ, αφήνοντας πίσω του τα αποκαΐδια δασών, καλλιεργειών και κατοικιών σε έκταση πρωτοφανή, πυροδοτώντας ιδιωτικές και δημόσιες συζητήσεις με επίκεντρο την ικανότητα ή όχι του σχεδιασμού καταστολής των πυρκαγιών, την αριθμητική επάρκεια ή όχι των εναέριων ή επίγειων μέσων κατάσβεσης και τον ικανό αριθμό ή όχι των εκπαιδευμένων πυροσβεστών.

Συζητήσεις μιας Κοινής Γνώμης πεπεισμένης ότι η καταστολή και όχι η πρόληψη είναι αυτή που μπορεί να εγγυηθεί τη σωτηρία των δασών, των καλλιεργειών, των σπιτιών και ό,τι άλλο βρεθεί στο διάβα της φωτιάς, μιας κατ' έτος και με επακριβώς χρονικά όρια προσδιοριζόμενης και επαναλαμβανόμενης καταστροφικής πορείας!

Συζητήσεις που καθ' όμοιο τρόπο γίνονται στην περίπτωση των πλημμυρών, που με διαρκώς και μεγαλύτερη συχνότητα πλήττουν διάφορες περιοχές της χώρας (κατά κανόνα τις ίδιες κάθε φορά), των τροχαίων ή εργατικών ατυχημάτων, ακόμη και των καταστροφών μετά από σεισμό; Και κάθε φορά να περιστρέφονται γύρω από τα κατασταλτικά μέτρα ή την αναζήτηση των «αποδιοπομπαίων τράγων», σε ένα κύκλο ατελέσφορο, αφού η καταστροφή έχει συντελεστεί, ενίοτε κατά τρόπο αναπόδραστο.

Ατομικά ή συλλογικά, εμφανιζόμαστε διαμαρτυρόμενοι, καθολικώς παραγνωρίζοντας την έννοια και την ουσία του όρου συντήρηση, που (φευ) είναι και η αρχή της έννοιας πρόληψη. Δηλαδή, της μόνης οδού αποτροπής ή έστω δραστησικού περιορισμού των καταστρεπτικών συνεπειών των αναπόφευκτων, εν τέλει, πυρκαγιών, πλημμυρών, ατυχημάτων, σεισμών...

Γιατί σεισμοί, ατυχήματα, δασικές πυρκαγιές θα συμβαίνουν πάντα. Πρόκειται για καταστάσεις σύμφυτες της ζωής, που δεν μπορεί να εξελίσσεται σε συνθήκες «δοκιμαστικού σωλήνα», απολύτως ελεγχόμενες. Τα δάση θα καίγονται, είτε γιατί «η φωτιά είναι ομαλά ενταγμένη στα μεσογειακού τύπου οικοσυστήματα»², είτε γιατί «τα πεύκα έχουν ένα... μειονέκτημα. Χρειάζονται, προκαλούν τη φωτιά. Ανήκει στο DNA τους...». Και εμείς «έχουμε μια μανία με τα πεύκα»!

Αλλά και μια εμμονή να αναζητούμε εμπρηστές δασών ακόμη και εκεί όπου το κίνητρο – προϋπόθεση για την τεκμηρίωση του εγκλήματος – ουδόλως υφίσταται, παραβλέποντας, ωστόσο, ότι «εμπρηστές» υπάρχουν και είναι τα καλώδια της ΔΕΗ, οι σπithes που διασπείρονται από τα τρένα, οι ανεξέλεγκτες χωματερές και προπαντός η παντελής έλλειψη... συντήρησης του δάσους και των δασικών εκτάσεων.

Ευλόγως και συνειρμικά θα πρέπει να αναρωτηθούμε – μετά την ανακάλυψη του Γάλλου ιατρού – εάν οι καταστροφές που μας συμβαίνουν δεν είναι άλλο τίποτα παρά οι συνέπειες ενός απίστευτα (και συλλογικά) συρρικνωμένου εγκεφάλου, που παρόλα αυτά μας επιτρέπει να ζούμε εμφανιζόμενοι ως φυσιολογικοί άνθρωποι...

1. Η περίπτωση παρουσιάστηκε στην έγκριτη ιατρική επιθεώρηση *Lancet* από τον Δρ Λιονέλ Φουγιέ, καθηγητή του Πανεπιστημίου της Μεσογείου στη Μασσαλία.

2. Νίκος Μάργαρης, καθηγητής στο Τμήμα Περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου Αιγαίου, «Μύθοι και αλήθειες για τη φωτιά στην Πάληθα», εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», 5 Ιουλίου 2007.